

Nederlands-Britse Hellendaal staat

Pruikentijd

RECENSIE | Cd's van Globe Records worden chic in een gelimiteerd aantal, genummerd en voorzien van een banderol uitgegeven. Best luxe.

Maarten-Jan Dongelmans 23-05-18, 06:58 Laatste update: 24-05-18, 15:53

Voer voor fijnproevers dus? Met dit nieuwe, aan de Nederlands-Britse componist en uitgever Pieter Hellendaal (1721-1799) gewijde kamermuziekalbum is daar zeker sprake van. Maar deze uitgave zal beslist meer muzikliefhebbers aanspreken.

Het schijfje bevat vrijwel uitsluitend wereldpremières voor viool en basso continuo en besteedt door middel van een uitgebreide tekst van violiste Antoinette Lohmann welkome aandacht aan het wonderlijke leven van het muzikale wonderkind uit Rotterdam dat uiteindelijk in Cambridge eindigde als eigenaar van een muziekinstrumentenwinkel.

Prestatie

Voor de opname togen Antoinette Lohmann en haar collega's van Furor Musicus naar de Hilversumse Bergkerk. Ik vind de akoestiek net iets te ruim en aan de koele kant. Jammer want ik had de musici wat meer op de huid willen zitten.

Zeker de soliste: Hellendaal wist als leerling van de Italiaanse virtuoos Tartini terdege hoe hij voor de viool moest schrijven. Zelf was hij ook een meester op zijn instrument. En dat hoor je aan de partijen die Lohmann voor haar kiezen krijgt. Ze speelt ze op overtuigende wijze op een met vier darmsnaren bespannen authentiek instrument.

In 1754 trad Hellendaal trouwens in Londen als solist op in de pauze van de opvoeringen van Händels *Acis and Galatea*. Maar ook achter het orgel gezeten stond Hellendaal zijn mannetje. Zes jaar na zijn Londense performance volgde hij de bekende muziekhistoricus Charles Burney in Norfolk als organist op. Best een prestatie, ook al leverde dat financieel weinig op.

Kruidig

De vioolsonates van het nieuwe album klinken nogal behoudend maar bieden een uitstekende indruk van de kwalitatief goede gebruiksmuziek zoals die rond 1750 in omloop was. Het eerste deel van de *Vijfde sonate, opus 2* bevat trouwens lekker kruidige tonen voor de solist. Hier klinkt

het in ieder geval heel inspirerend, net als de individuele en verrassende muziek van de overige twee delen.

Standpuntbepaling

In de niet uitgegeven sonates uit het Fitzwilliam Museum van Cambridge horen we meer van de eigen keuzes van Lohmann en Furor Musicus. Die manuscripten dwingen door hun vele correcties en aanvullingen tot een actieve standpuntbepaling van de musici. In de zin van: wat spelen we wel, wat spelen we niet? Het resultaat dwingt respect af. De fermates (langer aangehouden noten) worden bovendien heel stijlbewust ingevuld. Laat dat maar aan Antoinette Lohmann over. Organist Jörn Boysen kan er trouwens ook wat van. Voorbeeldje? Het slot van het Adagio uit de *Vierde Sonate, opus 4*.

Pruikentijd

Eén grappig moment van herkenning wil ik de lezer tot slot niet onthouden. De *Derde sonate, opus 4* sluit af met een Pastorale die opent en eindigt met een thema op draailier dat wij kennen als *Alles blij maakt de mei*. Dit is knusse huismuziek uit de Pruikentijd in optima forma!

Algemeen

Colofon

Auteursrecht

Abonnementsvoorwaarden

Gebruiksvoorwaarden

Privacy

Vacatures

Service

Klantenservice

Krant niet bezorgd?

Mijn profiel

Vakantieservice

Adverteren

Losse verkoop

Meer dG

Abonnee worden

Digitale krant

Nieuwsbrieven

Webwinkel

RSS

Apps

VERKRIJGBAAR VOOR
Google Play

VERKRIJGBAAR IN DE
App Store

Tip de redactie

Algemeen

Service

Meer dG

Volg ons ook op

Apps

VERKRIJGBAAR VOOR
Google Play

VERKRIJGBAAR IN DE
App Store

ADR Nieuwsmedia

